

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

22. LISTOPADU 2020

Z obsahu:

Modlitba Eliáše

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. října 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavená
Markéta Savojská**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (29)**
- strana 6 -

**Arcibiskup Jan Graubner
k letošní Červené středě**
- strana 8 -

Král, kterého oslavujeme
Z homilie Benedikta XVI.
při mši svaté v Beninu
20. listopadu 2011
- strana 8 -

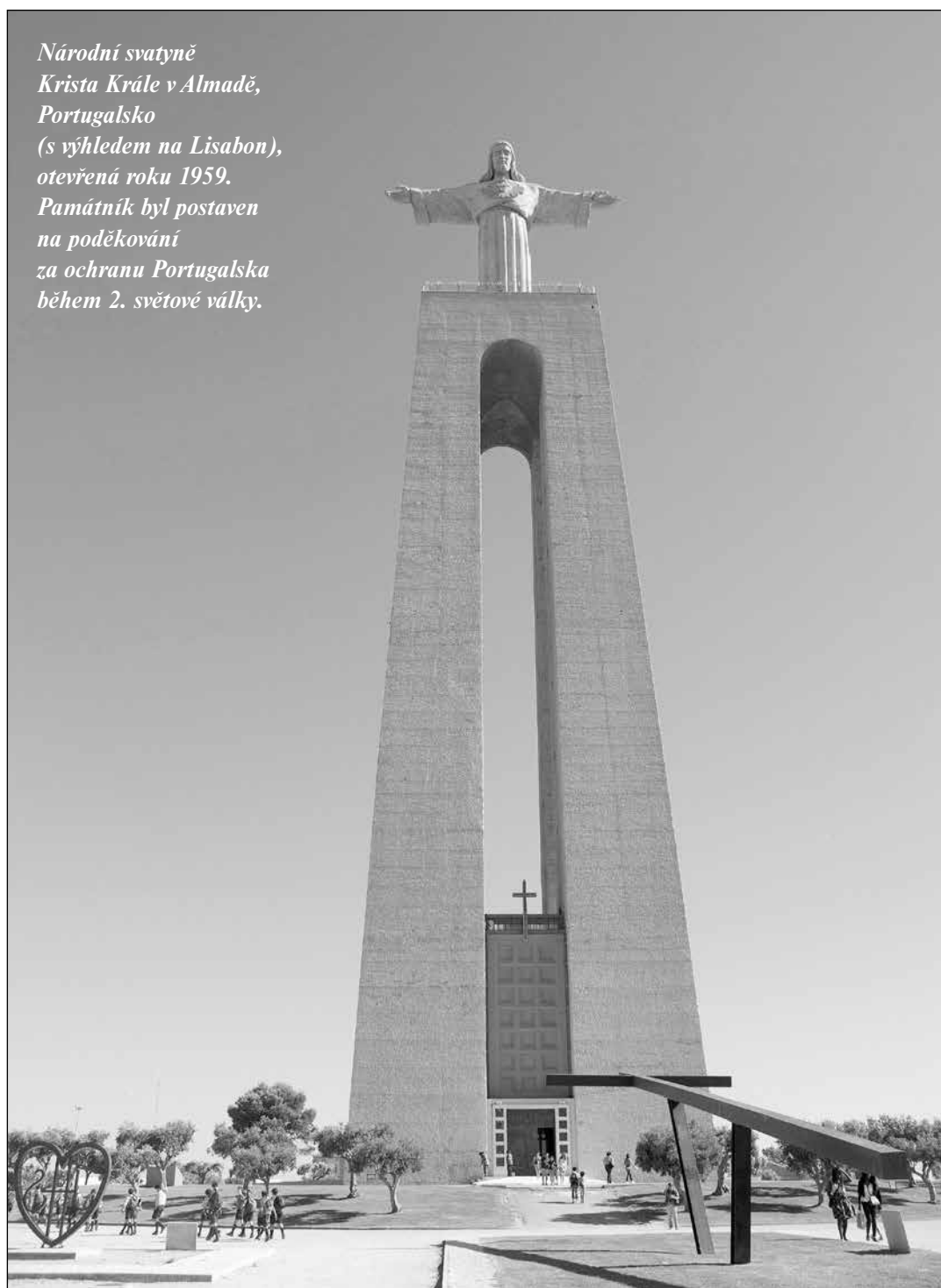
Přijď království tvé
Z pojednání „O modlitbě“
od kněze Origena
- strana 9 -

**Dopis biskupa
Nuzíka zdravotníkům
a pomáhajícím**
- strana 10 -

Žízním po tobě
- strana 11 -

**Blahoslavený Michael
McGivney - kněz,
který zemřel při pandemii**
- strana 12 -

*Národní svatyně
Krista Krále v Almadě,
Portugalsko
(s výhledem na Lisabon),
otevřená roku 1959.
Památník byl postaven
na poděkování
za ochranu Portugalska
během 2. světové války.*

Modlitba Eliáše

Katecheze papeže Františka při generální audienci
7. října 2020, Řím, aula Pavla VI.

(1 Král 19,11-13)

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Navážeme dnes na katecheze o modlitbě, které jsme přerušili katechezemi věnovanými péči o stvoření. Budeme tedy pokračovat a nyní se setkáme s jednou z nejúchvatnějších postav celého Pisma svatého: prorokem Eliášem. Překračuje hranice svojí doby, a můžeme jej zaznamenat také

v několika evangelních epizodách. Objevuje se po Ježíšově boku spolu s Mojžíšem ve chvíli Proměnění (srov. Mt 17,3). A poukazuje na něho sám Ježíš, aby dodal vážnosti svědectví Jana Křtitele (srov. Mt 17,10-13).

V Bibli se Eliáš objeví nečekaně, tajemně, přichází ze zapadlé vesničky (srov. 1 Král 17,1) a na konci, před očima učed-

níka Elizea, odchází ze scény na ohnivém voze, který jej unáší do nebe (srov. 2 Král 2,11-12). Je tedy mužem bez přesehnutého původu a zejména konce, vzatým do nebe; proto byl očekáván jeho návrat jakožto předchůdce Mesiášova příchodu.

Písmo nám prezentuje Eliáše jako muže ryzí víry. Samo jeho jméno, které by mohlo znamenat „Jahve je Bůh“, obsahuje tajemství jeho poslání. Tak tomu bude po celý život: bezúhonný muž, neschopný mrzkých kompromisů. Jeho symbolem je oheň, obraz očišťující Boží moci. On sám bude jako první podroben tvrdé zkoušce a zachová věrnost. Je příkladem

Pokračování na str. 13

Já jsem Král, který tě hledá každým okamžikem celý den. – Tato neobvyklá slova můžeme směle vložit do úst Božího Syna, Ježíše Krista, Krále nebe a země. Neboť, jak dokládají dějiny spásy, Ježíš přímo žijí po našich duších, touží po jejich lásce k němu a po jejich spáse. Proto stojí stále u dveří lidských srdcí a klepe... (str. 11)

Který lidský král by něco takového udělal? Nenajdeme v historii rovného... Krásný obraz Ježíše, milosrdného Krále, nám předkládá Alice Lenczewska. (str. 6-7) Ježíš se sklání k nám lidem, hladí nás po hlavě, něžně přivínuje k srdci – milosrdenství schýlené nad člověkem, čili: „Lidská malost v královském rámu – a prostota Boha nekonečného ve své velikosti...“

Ježíš je také Králem pokorným. Tím, že chce kralovat rovněž v lidských srdcích – a to je pro člověka to nejdůležitější kralování –, vydává se všanc lidské svobodě, která mu může bránit, aby nad člověkem kraloval, a v důsledku toho ztěžovat jeho vládu nad rodinami, společnostmi a dějinami – tak promluvil papež Benedikt XVI. při mši svaté v Beninu v roce 2011 (str. 8). Přitom není pokornějšího krále než je ten, který neměl kam hlavu složit a byl pro spásu lidských duší odsouzen k smrti ukřižováním. To je Král, kterého my oslavujeme!

„Jen obtížně dnes akceptujeme takového krále, který se stává služebníkem nejneopatrnějších, nejponiženěj-

Editorial

ších, krále, jehož trůnem je kříž,“ říká Benedikt XVI. Prožíváme období dějin, kdy lidská důstojnost je ďábelsky pošlapávána od početí lidské bytosti až po přirozený konec její pozemské pouti. A protože je přesto stále mnoho těch, kdo ryzí způsobem milují své bližní – což jsou nejen zdravotníci a pečovatelé o nemocné, jimž přísluší opravdu velká vděčnost za jejich starostlivost a obětavost (str. 10) –, ďábel vytahuje v zoufalé snaze o uchvácení moci nad člověkem ty nejtěžší zbraně, které má. Nesnáší totiž jakoukoliv lásku, usilující o dobro druhého, a už ne vůbec tu, kterou člověk projevuje vůči Bohu. Jediná láska, která je pro ďábla akceptovatelná, je sebeláska. Ta se bohatě projevuje různými způsoby: materialismem, sobectvím, tělesností, uzavřením se do sebe, bezohledností vůči druhým, pýchou, nepřejícností atd. A protože sebeláska nikdy nemůže člověka dokonale uspokojit, je příčinou vnitřního neklidu a rozervanosti. Vyslyšme proto Ježíšovu výzvu k čisté lásce – k Bohu a k bližnímu, abychom cestu života žili v pokoji a útěše, kterou nám dává on sám. Znamená to mj. být milosrdný a pomoci člověku v nouzi, nehledět na své potěšení, ale na potřeby druhého... jak o tom čteme v dnešním evangeliu. Ne-

boť: „Tam, kde není láska pro druhé – není lásky vůbec,“ praví Ježíš Alici Lenczewske.

Účast v Ježíšově království má jen ten, kdo je svatý. A cesta ke svatosti je cestou pozemskou. Cestou, která se neobejde bez utrpení, bez nesení vlastního kříže. Tak jako tomu bylo i u bl. Markéty Savojské, které Ježíš ukázal tři kopí – nemoc, pomluvy, pronásledování –, jež označil za její nástroje ke svatosti. Snad by podobným způsobem mohl odpovědět i nám, kdybychom ho jako bl. Markéta požádali, aby nás učinil svatými. Přijali bychom? Nechali bychom ho i takto kralovat ve svém srdci, skrze útěchu a posilu v utrpení?

Naše víra je nyní těžce zkoušena – přiznejme si! O to více je třeba usilovat o její stálost, a to především v úpěnlivé modlitbě o Boží milost vytrvání ve víře a v pokorném sebeodevzdání se Ježíšovu kralování v našich srdcích. Posilněme se přitom příkladem proroka Eliáše, který byl mužem ryzí víry a její silou se dokázal postavit i Baalovým prorokům.

Řecký církevní učitel Origenes praví: „Chceme-li proto, aby v nás kraloval Bůh, ať v našem smrtelném těle nevládne hřích.“ (str. 9) Jinými slovy: Nenecháme-li Ježíše kralovat v našich srdcích, nezvítězíme nad nepřáteli našich duší, kterým panuje ďábel. A tak z celého srdce v sebeodevzdání upřímně volejme: „Přijď, Pane Ježíši, a kraluj v mém srdci navěky! Maranatha! Amen.“

Daniel Dehner

To, co dnes uslyšíš z úst svého Pána, je závěr a vyvrcholení celého jeho učení. Protože Ježíš tě nesmírně miluje, nechce, abys žil v nejistotě o tom, co nakonec musí přijít.

Po svém posledním podobenství přichází Ježíš se svým velkým proroctvím. Pro každého, kdo jej miluje a ctí, jsou to slova veliké útěchy. Ve všem souzení, kterého se ti dostává, můžeš se plně spolehnout na jeho ujištění: nastane den, kdy *všichni jeho i tvoji nepřátelé mu budou položeni k nohám, a On pak oddělí jedny od druhých a všechny příslušníky svého království odvezdá Bohu Otci.*

Pán přijde, aby se zjevil světu v nesmírné velebnosti své věčné slávy, a s ním přijdou nekonečné zástupy jeho dobrých duchů. Je mezi nimi i ten, kterého ti od věčnosti přidělil a který tě provází po celý tvůj život. Král králů zasedne na trůn své slávy i věčné spravedlnosti.

Jeho andělé před ním shromáždí ze čtyř úhlů světa všechny národy, které kdy žily od jeho počátku až do posledního dne. Není tu žádný zmatek ani tlačenice, nikdo se tu neztratí ani neschová, všichni stejně dobře a stejně zblízka tváří v tvář patří na toho, skrze něhož všechno bylo stvořeno a *kterého stavitelé zavrhli, ale On se stal kvádrem nárožním*⁽¹⁾. Bez nedokonalých smyslů bezprostředně nazírají, jak se jeho chudoba, ponížení a utrpení proměnily v nekonečnou vznešenost a nevyslovnou krásu. Všichni ti, kteří jej skrytého a pokorného ctili a milovali, patří na něho v radostné úctě a vděčném úžasu. Ti, kteří jej odmítali, pohrdali jím, plivali po něm a vysmívali se mu, kteří jej popírali, jsou zdrceni jeho skutečným majestátem. Nastává konečný a neodvolatelný triumf pravdy, spravedlnosti a dobra.

Neboť je tu dokonale proměněný nejen On, prý syn tesařův, ale i všichni ti, kteří stojí před ním. Jedni nevycházejí z radostného úžasu, do jaké krásy se proměnila jejich ubohá lidská těla, i ta nejubožejší, vetřká a zkroucená, zdeformovaná nemocí a stářím, když vyšla najevo доброта jejich srdce a spravedlnost jejich duše. Všechny jejich bolesti a rány se proměnily ve znamení slávy.

Ale ti druzí jsou zděšeni a zhnuseni svou vlastní ohavností, s jakou se v úplně nahotě projevuje všechno jimi způsobené zlo a zanedbané dobro. Nic nezůstává skryté, utajené, nevysvětlené, každý tu stojí zcela obnažený sám před sebou i před celým lidstvem.

Bez ohledu na dobu či místo, kdy a kde kdo žil, všechno, co kdy bylo vykonáno, všechno lidské vědě-

ni, snažení a pokrok váží jen tolik, kolik dobra bylo skrze ně prokázáno těm, kteří je potřebovali. I všechny modlitby a skutky zbožnosti platí jen tolik, nakolik vedly a posilovaly k službě Kristu skrytému v bližních. Zatímco spravedlivé naplňuje radost, dojetí a úžas nad tím, jakou krásu a hodnotu nabyly před tváří věčného Krále i ty nejskromnější a nejskrytější skutky upřímné a nesobecké obětavosti, dobroty a lásky, ti druzí jsou zděšeni neúprosným poznáním, že ten, komu křivdili, ubližovali, nad kterého se vyvyšovali ve svém bezohledném sobectví, byl sám Bůh, Pán a Král nebe a země. Není tu třeba žádného dokazování, zbytečná je jakákoliv obhajoba a výmluva. Všechno dobro, které bylo prokázáno, a všechno zlo, které bylo způsobeno, to všechno přijímal a prožíval On sám. Nyní zůstalo už jen místo buďto pro radostný úžas, nebo zoufalé zděšení.

Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je pro vás připraveno od počátku světa. Smysl všeho stvoření, dějin spásy i celých lidských dějin je tu definitivně potvrzen: tvému Bohu, Stvořiteli, Vykupiteli a Posvětiteli šlo od věčnosti o to jedině: abys mohl definitivně a navěky spočinout v lůně nebeského Otce. Co tedy mohou očekávat všichni ti, kteří sami odmítli tuto nejvelkorysejší nabídku?

Ježíš, jediný Král a svrchovaný Soudce, se zjevuje jako Alfa a Omega. On stál na samém počátku a všechno bylo stvořeno skrze něho. Když si člověk svou pýchou a zneužitím své svobody uzavřel cestu ke svému jedinému cíli, On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe, byl ukřižován a třetího dne vstal. Zůstal nám stále nablízku ve své Církvi, ve svém slově a skromných eucharistických způsobách chleba a vína i v pokorné podobě chudých, opuštěných, odstrkovaných a trpících hla-

Poslední proměna

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Posadí se na trůn své slávy a oddělí jedny od druhých.

Liturgická čtení

1. čtení - Ez 34,11-12.15-17

Tak praví Pán, Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho. Jako se pastýř stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovci, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek - praví Pán, Hospodin. Budu hledat ztracené, zpět přivedu rozptýlené, obvážu zraněné, posílím slabé, budu střežit tučné a silné, pást je budu svědomitě. Co se pak týká vás, moje stádo, - tak praví Pán, Hospodin - budu soudit mezi ovci a ovci, mezi berany a kozly.“

2. čtení - 1 Kor 15,20-26.28

Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až

Dokončení na str. 10

dem a žizní. Nechtěl po nás nic víc, než abychom mu uvěřili, přijali jeho křest, jeho cestu, blízkost a společnost. Nyní se jeho konečná oslava dovršuje neodvratným vítězstvím nad zlem, jeho strůjcem i jeho spojenci. *Odejděte, zlořečení, do věčného ohně.* Zdá se ti osud těchto kozlů příliš krutý? Je to pouze pravý opak marně nabízené a draze zaplacené nekonečné blaženosti, který si sami zvolili.

Zatím máš ještě čas připravit se a rozhodnout se, zda chceš v onen den uslyšet: *Pojď,* anebo *Odejdi ode mne.* On zatím ještě stojí u tebe jako tvůj Pastýř, Bratr a Přítel tvé duše, u kterého *nic nepostrádáš*⁽²⁾. Co bys mohl najít kdekoliv jinde? Řekni s celou vroucností, co chceš uslyšet, až přijde ve slávě jako Soudce. Přijde ve slávě jako Soudce. Přijde zcela určitě.

Přijď, Pane Ježíši!

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 118,22; ⁽²⁾ srov. Ž 23,1

Blahoslavená Markéta Savojská

Tato patronka vdov patří k oněm velkým ženám, jež měly vliv, a to dosti podstatný, na dění v Církvi. Zmiňovanou velikost si ovšem zasloužila něčím jiným než společenským postavením – svým životem. Markéta znamená „Perla“ a tato Perla byla jednou z nejblyštivějších na královské koruně Kristově.

Blahoslavená s tímto nádherným jménem se narodila 21. června 1390 ve Fossanu. V 10 letech ztratila matku, vévodkyni Kateřinu Janovskou (neplést se světící téhož jména), o něco později i otce, Amadea Savojského, pána Piemontu. Jak to bylo ve šlechtických rodinách zvykem, poručnictví nad nezletilými dětmi, v tomto případě nad ní a její sestrou Matyldou, převzal jeden ze starších příbuzných – strýc Ludvík Savojský.

Jako řada jiných dcer z šlechtických rodin se i třináctiletá Markéta stala pasivním pěšcem dynastických šachů. Strýc se rozhodl provdat ji za markýze Teodora II. z Montferratu, vdovce se dvěma dětmi. Musela se podvolit, ač v ní už tehdy klíčila touha po zasvěceném životě. Musela se podvolit i proto, že sňatek měl smířit znesvářené rody, jež proti sobě dlouhá léta válčily.

Život v manželství s mužem o 27 let starším pro ni byl jednou dlouhou zkouškou ohněm. Musela trpělivě snášet proměnlivost nálad manžela, jenž měl daleko do ideálu milujícího muže. Navíc nebyl z těch, kteří by poctivě pěstovali svůj vztah k Bohu, dá se říct, že víra pro něj byla spíše formální záležitost.

Oproti tomu Markéta žila životem pravé křesťanské duše, neustále se snažící přibližovat k Bohu. Modlitba byla nedílnou součástí každého jejího dne, chodila též pečovat o nemocné a pomáhala finančně i materiálně chudobným. Zvláště výrazně se toto její samaritánské úsilí projevilo v roce 1411, kdy propukl v Janově mor. Markéta tam zrovna s Teodorem pobývala a tvář v tvář řádění „černé smrti“, jak se moru přezdívalo, se pustila do pomoci nebožákům touto chorobou stíženým.

Nešlo přitom „jen“ o nějaké peníze či léky posílané přes prostředníka do špitálů. Osobně přicházela do míst, jimž se většina ostatních zdaleka vyhýbala, a sloužila u lůžek umírajících. Velkou část noci pak trávila na modlitbách.

Mrak moru nebyl jediným, který visel nad hlavami tehdejšího křesťanstva. Byla zde ještě temná mračna dlouho již trvajících papežského schismatu – dvojpapežství, a později dokonce i trojpapežství. Mladá markýza usilovala všemi možnými způsoby o zahnání těchto mraků. Díky tomu, že se pohybovala v nejvyšších kruzích tehdejší společnosti, měla jistý vliv,

Blahoslavená Markéta Savojská

který se snažila uplatňovat pro dobro věci – pro ukončení schismatu a zvolení (na kostnickém koncilu) jediného právoplatného papeže. Radost ze zdárného vyřešení rozkolu a zvolení Kristovým náměstkem Martina V. znásobila jen čest hostit tohoto nástupce sv. Petra na vlastním hradě.

V roce 1418 Markéta ovdověla. V touze naplnit svůj dávný sen po životě v klášteře jí překážela povinnost zabezpečit své dvě nevlastní děti a počkat, až dosáhnou dospělosti. Poté, co se oženil její nevlastní syn, uchýlila se do ústraní hradu Alba, pro tyto účely zakoupeným, kde spolu s podobně smýšlejícími dvorními dámami, jež svou paní do Alby doprovázely, vedla život v klášterním duchu. (I tady je vidět vliv, jaký měla na své okolí, a také cit pro lidi, jimiž se obklopovala.)

Markétě byl neocenitelným duchovním vůdcem později svatořečený dominikánský řeholník Vincenc Ferrerský, který ale v roce 1419 zemřel. Již v dětství jí pomohl usebrat se poté, co ztratila matku a vinila z této ztráty Boha. Tehdy v její dětské dušičce vybudoval základy na skále, kterým později neuškodily sebevětší životní vichry a bouře. Také v dalších letech ji formoval. Se svou svatou službou nepřestal ani po své smrti. Tehdy se jí zjevil a vybídl ji ke vstupu mezi dominikánské terciáře. Oblékla bílý hábit III. řádu sv. Dominika a ještě více se připoutala k Bohu.

Tomu nechtěl rozumět milánský vévoda Filip Maria Visconti, jenž usiloval o Markétinu ruku. Stále oplývala nezměrnými půvaby, navíc byla vdovou po mocném Teodorovi II. z Montferratu, tudíž disponovala právy na vdovské statky. Markéta ovšem po manželově smrti učinila slib Bohu, že se již nikdy neprovdá. Ani na to nechtěl Filip slyšet a začal podnikat kroky u papežské kurie, aby byla Markéta zvláštní dispensí ze svého slibu vyvázána. Odmitla. O svém budoucím životě měla jinou představu – chtěla ho vést v intencích dominikánských regulí jako věrná terciářka na hradě Alba, který se pomalu přetvářel v klášter.

Neztrácela přitom vliv, stále přece byla markýzou z Montferratu. Uplatňovala ho opět jen pro dobro věci, jako třeba v době, kdy se její bratranec Amadeus VIII. Savojský nechal skupinou odbojných kardinálů jmenovat vzdoropapežem Felixem V. Nešlo přitom o jedinou černou ovci v rodině spjatou s nepravým papežským úřadem. Už v roce 1378 zahájil schisma její strýc Robert ze Ženevy neboli Klement VII., jenž coby vzdoropapež úřadoval až do roku 1394. Tehdy byla Markéta ještě maličkou dívenkou, jež teprve poznávala svět. Nyní však již byla zralou ženou, která měla postavení i vážnost. Vytrvale a neúnavně svého bratrance přesvědčovala, aby upustil od svého počínání a smířil se s Církvi. Nakonec dosáhla svého – Amadeus v roce 1499 abdikoval na úřad, kte-

rý mu vlastně vůbec nepřislušel. Pokořil se před právoplatným papežem a dožil v pověsti svatosti.

Podstata Markétina života v Albě spočívala v modlitbě, kterou přerušovala jen tehdy, když šla pečovat o potřebné, kterých bylo a je vždycky větší než malé množství. Toužila však do své péče zahrnout mnohem více lidí, nejen ty, co žili v dosahu Alby. Dlouho se na tento úmysl modlila, až poznala, že je opravdu Boží vůlí přetvořit hrad v Albě ve skutečný klášter, jemuž se stejně svým duchem už dávno podobal. Požádala o povolení papeže Evžena IV. a ten jí je bulou ze 13. července 1445, tj. v den její svaté jmenovkyně Markéty, kanonicky udělil a zřídil v Albě klauzuru.

Markéta s družkami zahájila okamžitě noviciát a pět let nato, 20. března 1450, složily do rukou místního biskupa slavné sliby. Stala se první abatyší nově zřízeného konventu, což jí nebránilo pokorně vykonávat všechny možné práce, které většinou dělávaly novicky. Nenechala se obsluhovat, ač jako převorka na to měla právo.

Jakožto matka představená nenářizovala, ale spíše žádala sestry, aby něco udělaly. Poslušnost si nevyucovala, vedla k ní spíše vlastním příkladem obdivuhodné zbožnosti a pokory než příkazy a zákazy. Její duchovní dcery se jí snažily z lásky k ní vyhovět. Ona sama zase poslouchala na slovo svého duchovního vůdce – dominikánského kněze otce Belliniho, jenž svou přísností pomáhal Markétě zapomínat na vše z tohoto světa a opravdu se na nic a na nikoho nevázat.

Život žádného světce není procházkou růžovým sadem a nebyl ani v případě Markétině. S různými protivenskými se musela potýkat celou dobu, nicméně ta nejzávažnější ji čekala takřka již na stará kolena. Při jednom z mnoha mystických vidění, jichž se jí začalo v pokročilém věku dostávat, se Markétě zjevil Ježíš. „Učiň mě svatou!“ zvolala k němu. „Toto je nástroj ke svatosti,“ odpověděl jí Spasitel a ukázal tři kopí (jindy se uvádějí šípy), z nichž jedno znamenalo nemoc, druhé pomluvy a třetí pronásledování. „Které z nich chceš?“ – „Dej mi všechna, Pane,“ odpověděla Markéta. S těmito třemi kopími bývá často zobrazována.

Netrvalo dlouho a zranilo ji první kopí. A ne jednou, leč opakovaně. Jednalo se

o mimořádně citelné zásahy, přesto však Markétu nevyřadily z běžného klášterního provozu. A to navzdory bolestem, které jí způsobovaly. Přemáhala je ze všech sil, aby mohla nadále být příkladnou matkou pro své duchovní dcery.

Zároveň s tím musela snášet zásahy druhého kopí, jež ve své pravici třimal především zhrzený Filip Visconti. Osočoval ji z lenosti, hašteřivosti, přehnané tvrdosti vůči ostatním sestřím v klášteře, a co bylo nejhorší – ze zalíbení v kacířském valdenském učení.

Ani třetí kopí na sebe nenechalo dlouho čekat. Jeho hrot nebyl namířen pouze na ni, zasáhl i otce Belliniho, jenž dokonce skončil v žaláři. Provinil se tím, že vehementně svou svěřenkyni, kterou s takovou laskavou přísností vedl, bránil před nařčeními všeho druhu. Filip Visconti byl však příliš vlivný muž. Markéta se rozhodla jít otce Belliniho hájit osobně, avšak její nepřátelé zaryli třetí kopí pořádně hluboko do jejího ledví: pokořena až na dno se musela vrátit zpět do Alby.

K vyřešení této kauzy pro ni teď vedla jediná cesta – cesta modlitby a sebezápěrů, po níž kráčela s prosebnou myšlenkou na otce Belliniho a na své pronásledovatele. Musela jí absolvovat pořádný kus, než byl její dominikánský duchovní vůdce shledán nevinným a propuštěn.

Ke konci života již pro neutišitelné bolesti nebyla Markéta s to nadále vykonávat svůj úřad převorky, proto na něj rezignovala. Nemohla se takřka hýbat, trpěla nevýslovnými bolestmi. Vše obětovala za spásu duší a pozvolna se připravovala na odchod z tohoto světa. Její skon ohlašovalo tajemné světlo, jež se dva dny po sobě objevilo v její cele. Poprvé ihned poté, co požádala sestry, aby ji položily na podlahu pod kříž k nohám Vykupitelovým. Krátce před smrtí, poté co přijala svátost pomazání nemocných a navštívila ji sv. Kateřina Sienská († 1380), kterou Markéta velice ctěla. Tuto světici viděly všechny sestry shromážděné v té chvíli v Markétině cele.

Dne 23. listopadu 1464 pak stanula vedle této velké dominikánky v nebi. Potvrdily to nebeské zpěvy, které se v okamžiku Markétiny smrti rozléhaly v klášteře i mimo něj. Potvrdil to i procesně papež Klement IX., jenž ji 8. října 1669 blahověstil.

S klášteřem v Albě je spjata ještě jedna pozoruhodná historie. V roce 2000 zveřejnily tamní dominikánky listiny zapečetěné v 15. století. Je v nich svědectví o vizi jedné ze sester, jménem Filipina, rovněž ze savojského rodu. V přítomnosti Markéty měla na smrtelné posteli vidění, při němž jí Panna Maria oznámila, že „na východě povstane šelma, která způsobí věřícím značné trápení, ale která bude nakonec Marii poražena, a sice díky růženci z Fatimy, pokud v něm bude pokorně vzývána“. A to se stalo 450 let před zjevením ve Fatimě...

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (29)

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Pondělí 15. 12. 86, 9 h.

– Tak se staráš o ta naše srdce nerozumná a nevděčná...

† Starám se, protože Mou přirozeností je láska. A vy jste ubozí: nevidíte Pravdu a neslyšíte Můj hlas. Slepé a hluché děti, stvořené z lásky a pro lásku. Jak vám nemám pomáhat?

† Ochota vůči bližním má přednost před modlitbou. Tak jako v příběhu o milosrdném Samaritánovi.⁽¹⁾

Cožpak má hodnotu modlitba, když jejím plodem není čin?

Čtvrtek 3. 9. 87, 9 h.

– Duch Svátý Tě velebil, Pane, ve mně celou noc. A probudila jsem se v Tvém objetí.

Ukazuješ mi, Pane, osobu, která na mne nevraží, ale k setkání nedochází, ačkoliv se tomu nevyhýbám a nejsem tím dotčena.

† Modli se za ni, aby z jejího srdce odešla nenávisť. Obklop ji milosrdnou láskou. I další osoby, které jsou s ní spojené. Odpustit je málo, je zapotřebí milovat a pomáhat, tak jako Já. A ukazovat lásku v prostotě srdce a skromnosti, se zachováním vlastní důstojnosti.

– Když jsi mi přikázal otevřít Písmo, věděla jsem, že se ke mně ozveš Písni písní.

„Můj milý se ozval, řekl mi: »Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď! Hle, zima pominula, líjavec přešly, jsou tytam. Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu ... Můj milý je můj a já jsem jeho.“ (Pís 2,10–12.16)

Neděle 22. 11. 87, 2 h. (Krista Krále)

– V katedrále, po Mši svaté sloužené o půlnoci, kráčel středem procesí biskup. Vzpřímený, důstojné postavy a v slav-

nostním oděvu dělal znamení kříže do prostoru.

A mezi lavicemi chodil Ježíš v prosté bílé sukničce a skláněl se k lidem: hladil po hlavě, něžně přivínoval k srdci.

Rozdíl důstojnosti – a milosrdenství schýlené nad člověkem.

Lidská malost v královském rámu – a prostota Boha nekonečného ve své velikosti...

Neděle 29. 11. 87, 11:30 h.

– Lhostejnost, nesoustředěnost, odpor a do srdce se zarývající otázka: Není to naivní, psát dál tento sešit?

† Neurážej Mě, Mé dítě.

Víš toho příliš mnoho a příliš mnoho jsi poznala, než aby sis připouštěla takové myšlenky a pocity.

Vydrž silou vůle, všechno odevzdávej a pros o podporu. Otužuj svoji duši, poněvadž milosti je to, co dopouštím. Žehnám ti, skláním se nad tebou, abych tě chránil a vedl. Pojď za Mnou, i když jsi v temnotě. Ať tě neodrazuje těžkost života víry.

Úterý 1. 12. 87, 22:45 h.

– Modlili jsme se dnes v naší skupině za jednoho satanistu na prosbu jeho matky.

A teď cítím, že satan krouží kolem mne, ale nedovoluje mu to Pánovo světlo, které mě obklopuje.

† Neboj se, nikdo ti nic neudělá, protože jsi ve Mně.

– Jakou má šanci na záchranu?

† Potká ho Moje spravedlnost, tak, jak jsem řekl. Milosrdenství je pro ty, kteří prosí. Pro ty, kteří se

ke Mně neobracejí, je jenom spravedlnost.

– A naše prosby, ty se nepočítají?
† Hodně je zapotřebí, aby se srovnalo zlo, kterému se oddal.

Čtvrtek 10. 12. 87, 12 h.

– Asi mě bolí také mé sobectví, možná že nejvíc.

† Každého člověka obyčejně nejvíc bolí vlastní sobectví – nedostatek jeho uspokojení.

Ty rovněž toho nejsi zbavena. Ale hodně trpíš – stále víc – Mým utrpením za zlo, jaké ničí druhé lidi.

Jsi obětním darem, a to bolí, pokud je v tobě sebeláska.

Čím víc bude v tobě čisté lásky, tím větší bude pokoj a větší útěcha, a dokonce radost.

Očištění něco stojí každého. Ale cíl je přece důležitější než prostředek.

Pondělí 14. 12. 87, 19:30 h.

– Proč ses schoval, Ježíši?

† Protože Mě nemiluješ.

– Miluji Tě.

† Nemiluješ Mě v lidech, které ti posílám.

– To je pravda. Přišlo na mě velké znechucení ke všem a ke všemu. Před chvílí jsem někomu odřekla setkání.

† Nepoddávej se. Každý, kdo se na tebe obrací nebo přichází, je poslaný Mnou proto, abys ho zahrnula svou modlitbou a předala Mně.

– Nevím, kde se bere tolik negativních myšlenek o lidech v mém srdci.

† Nevíš? Copak skutečně nevíš, kdo chce zničit Moji lásku ve tvém srdci?

– Vzdal ho ode mne, Pane, nedovol...

– Co to znamená, co vidím? (nějaké výbuchy, nějaké utíkající lidi)

† To bude. Zrak tvé duše předbíhá čas. Setrvávej v lásce, abys jim pomohla.

– Já jim pomohu...?

† Ano, protože láska, kterou naplňuje tvé srdce, spěchá daleko za nimi a zahrnuje mnohé.

Modli se za ty, které ti ukazují vnitřním zrakem. Odevzdávej jejich duše Mé milosrdné lásce. Velmi mnohým můžeš pomoci tímto způsobem.

Satan o tom ví, a proto do tvého srdce prosakuje znechucení a nepřející myšlenky.

– Před několika dny, během přimluvené modlitby, jsi mi dal na ruce zřetelné znamení bolesti.

† Ve chvílích většího sjednocení se Mnou: v obětování i v lásce budeš cítit Mou bolest. Přijímej to klidně a s velikou láskou. Víš, co to znamená. Nepopisuj to – je to znamení Mé lásky – jenom pro tebe.

Pátek 18. 12. 87, 23:25 h.

„Táhni mne za sebou! Dáme se v běh. Král uvedl mě do svých komnat. Budeme jásat, radovat se z tebe...“ (Pis 1,4)

- Tolik lásky mi prokazuješ, Kriste.

† Miluji tě a toužím, abys byla ponořena ve Mně ještě víc. Toužím po tom, aby nebyla hranice mezi Mnou a tebou. Abychom skutečně byli jedno.

Chci vlít oheň lásky do tvého srdce. Naplnit jím tvé dlaně, abys poznala Moji lásku a Moji moc. Vyčkávej bez přestání.

- V průběhu společné modlitby jsem pocítila Tvůj žár v dlaních, a teď jsi mi dal slova z Písne písní.

† Miluji tě. Prahni po Mé Lásce ze všech sil.

- Už je půlnoc, a já jsem pořád ve Tvém objetí...

Kým Ty jsi, Ježíši?

† Poznalas Mě, Má maličká. Budeš ve Mně jako zrnko písku v Moři. V Mé Lásce navěky.

Neděle 20. 12. 87, 12:30 h.

- Co mi řekneš, Ježíši?

† Miluji tě a pečuji o tvé záležitosti. I o ty sebemenší. Konej všechno pro Mne, a Já budu konat pro tebe.

Neděle 20. 12. 87, 24 h.

† Vady, které v lidech spatřuješ, tě nesmí od nich odrazovat. Přesně naopak: musí vzbuzovat soucit a touhu pomáhat, obdařovat láskou. Láskou uvážlivou - ne nerozumnou reakcí pocitů.

Láska a pomoc prokazované druhým mají působit dobro v jejich duších. Vychovávat k obětavé lásce, k vděčnosti a skromnosti.

Jestliže to, co děláš jménem lásky, vzbuzuje egoismus, chtivost, očekávání darů a zahleděnost do sebe - raději nedělej nic, poněvadž to není shodné s Mou vůlí.

Pondělí 21. 12. 87, 9:30 h.

- Díky Tobě, Kriste, za to, že já se mohu ztrácet pro to, aby jiní rostli.

Díky Tobě, Kriste, za to, že já mohu trpět pro to, aby jiní měli radost.

Díky Tobě za to, že mne drtí temnota a hřích pro to, aby jiní byli ve světle - čistí.

Díky Tobě za to, Dárce nejrůznějších milostí.

Díky Tobě za bolest, o kterou se se mnou děláš.

Bud' velebený, požehnaný, vyvýšený.

„On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal »otcem mnohých národů« podle slova: »tak četné bude tvé potomstvo«. Neochabl ve víře ... nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu...“ (Řím 4,18-20)

Sobota 2. 1. 88, 10:30 h.

† O věrnost tě prosím. Toužím po tvé věrnosti. Ať Mi ona nahrazuje nevěrnost mnohých.

Nešetři se. Já ti přece dám sílu, budu ti oporou, ponesu tě.

[...]

Láska potřebuje činy, volání srdce, touhy - stále něco většího. Až k zapomenutí na sebe, k šilenství oběti samotné. Stále, do posledního dechu, do poslední vteřiny života.

[...]

Život je cesta. Čas je cesta. Všechno je cestou, která vede ke Mně, nebo vzdaluje.

[...]

Lže ten, kdo říká, že Mě miluje, a odstupuje od bližních.

Tam, kde není láska pro druhé - není lásky vůbec.

Čtvrtek 7. 1. 88, 11:30 h.

- Odevzdávám Ti svou neschopnost, svou ošklivost a omezenost srdce.

† Já tě mám rád takovou, jaká jsi. Obdarovávám tě, abych tě celou rozjasnil, proměnil, zkrášlil.

Není třeba mít komplexy vůči Mně nebo komukoliv jinému. Je třeba snažit se o posvěcení. Neustále je v tobě činím a ve tvém srdci není temnota.

- Vidím tam plno nečistoty.

† Očistil jsem tvůj duševní zrak a nasytil tě Mým pochopením. Proto vidíš každou skvrnku, každý stín.

[...]

† Ve Mně žiješ a budeš žít na zemi tak dlouho, jak si to pro tebe budu přát. Kvůli růstu tvé lásky ve Mně, až dosáhne plnosti.

Tehdy přijdeš, abys zaujala místo, které na tebe čeká v domě Otce.

Sobota 9. 1. 88, 7:30 h.

- Postarej se, Ježíši, abych dokázala to svoje lidství unést do konce.

† Odevzdej Mi je - Já je ponesu. Každý tvůj den, každou chvíli vezmu a ponesu.

Všechno bude v Mých rukou. Tam si všimneš každé chvíličky svého života. Ozářím, nasytím Moji láskou. A budeš Mě poznávat v každém člověku, místě a události.

Všechno odevzdávej hrdinským činem lásky. Neustávajícím. A popros Moji Matku, aby ti to pomáhala konat.

Úterý 12. 1. 88, 8:30 h.

† Stvořil jsem tě proto, abych tě miloval, abych ti dal štěstí, jaké může dát jenom Bůh.

- Jak se mám zachovávat, když mě tak velice a nezaslouženě obdarováváš?

† Obyčejně. Radovat se jako dítě a přijímat všechno s vděčností. Opatrovat to, čím tě obdařuji, a milovat Mě celým srdcem - ze všech sil, s prostotou dítěte.

Toužím po lásce, vždyť neopětovaná láska je velká bolest.

Pátek 15. 1. 88, 8:50 h.

† K velkému propojení se Mnou jsem tě stvořil a povolal. Dovol Mi, abych tě k tomu dovedl.

- Jsou chvíle, kdy se mi zdá, že se blížím k hranici, kde jsi jenom Ty - Světlo a Láska, a kam vůbec není možné vejít.

† Uč se odmítat svou tělesnost. Tělo je jen prostředkem, který jsi dostala, abys mohla přejít lidskou cestu očistění a rozhodnutí se pro Lásku.

[...]

Pomáhej druhým poznávat Mne a sebe samé, i cestu, která ke Mně vede: od naplnění Zákona až po slepé vržení se z lásky do Mé náruče.

Nespi. Tvůj život musí být intenzivní, s úplnou mobilizací sil tvé duše.

Odpočínutím tvé duše budu Já - pouze a výlučně.

„Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána.“ (Kol 4,17)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 10,25-37.

**ARCIBISKUP
JAN GRAUBNER
K LETOŠNÍ ČERVENÉ
STŘEDĚ**

Letos 25. listopadu si budeme v České republice již potřetí připomínat tzv. Červenou středu, která je věnována lidem, kteří jsou ve světě pronásledováni pro svoji víru. Přinášíme vám zamyšlení předsedy ČBK, arcibiskupa Jana Graubnera.

„Červená středa nás zve k veřejné podpoře pronásledovaných pro víru. Určitě je dobře připomenout společnosti, která žije v pokoji a pohodě, že i dnes je na světě mnoho těch, kteří trpí pro víru. Někde trpí jen ústrky a nemožností studovat či pracovat, jinde se musejí skrývat nebo všechno opustit a utíkat jako uprchlíci, jinde jde dokonce o vězení či popravu. Je dobře, když se dozvědí, že je na světě mnoho lidí, kteří na ně myslí v modlitbě. Může je to povzbudit. Je dobře, když se pronásledovatelé dovědí, že je vidí celý svět. A je nakonec dobře, když my sami se zamyslíme nad statečnou vírou mučedníků. Naše mentalita nás často vede ke kompromisům. Vyhneme se tak konfliktům, ale zůstáváme pak věrnými? Moudrost nejde hlavou proti zdi, ale nevzdává se a zůstává věrná i za cenu oběti, protože má naději. Mučedníci pro víru netrpí pro subjektivní osobní názor či vlastní přesvědčení, ale pro Boha, kterému uvěřili, pro věrnost společenství bratrů a sester ve víře. Nezrazují víru jen proto, že Bůh a jeho přísliby jsou pro ně víc, než nabídky světa, či sám život. Žijeme ve významné době velkých mučedníků, kteří nám nastavují zrcadlo. Jak bych asi obstál na jejich místě? Jak dosvědčuji svou věrnost víře v mých podmínkách? Říká se, že žába se horkou vodou nespálí, protože včas uhne. Když ji však dáte do studené vody, kterou budete ohřívát, nechá se uvařit, protože nepozná, kdy by měla vyskočit. V podobné situaci jsou někdy věřící, které nikdo nepronásleduje, a přesto se mohou víře zbabele zpronevřit. Červená středa přijatá vážně pomáhá nejen pronásledovaným.“

Jan Graubner, předseda České biskupské konference, arcibiskup olomoucký, 12. 10. 2020.

Zdroj: TS ČBK, 27. 10. 2020

Král, kterého oslavujeme

Z homilie Benedikta XVI. při mši svaté v Beninu 20. listopadu 2011

[...]

Evangelium, které jsme slyšeli, nám praví, že Ježíš, Syn člověka, poslední soudce našich životů, vzal na sebe tvář těch, kteří hladovějí a žízni, cizinců, neoděných, nemocných či uvězněných, zkrátka všech lidí, kteří trpí nebo jsou vytlačováni na okraj. Naše chování k nim bude proto považováno za chování, jež je určeno samotnému Ježíši. Nespátřujeme v tom jen literární formuli, pouhý obraz! Dokazuje to celý Ježíšův život. On, Boží Syn, se stal člověkem, sdílel naši existenci až do těch nejkonkrétnějších podrobností, a stal se služebníkem i toho nejmenšího ze svých bratrů. On, který neměl kam hlavu sklonit, je odsouzen k smrti ukřižováním. To je Král, kterého oslavujeme!

Nepochybně nám to může připadat zarážející! Dnes, stejně jako před dvěma tisíci lety, je zvykem spatřovat znamení královské hodnosti v úspěchu, moci, penězích a jen obtížně akceptujeme takového krále, který se stává služebníkem nejnepatrnějších, nejponiženějších, krále, jehož trůnem je kříž. Nicméně Písmo nám říká, že právě takto se zjevila Kristova sláva. V ponižení pozemského života se mu dostává moci soudit svět. U něho kralovat znamená sloužit! A požaduje od nás, abychom jej následovali na této cestě, sloužili a byli vnímaví vůči volání člověka chudého, slabého a odsouvaného na okraj. Pokřtěný ví, že jeho rozhodnutí následovat Krista může vést k velkým obětem, někdy dokonce i k oběti života. Ale jak nám připomíná svatý Pavel, Kristus přemohl smrt a svým zmrtvýchvstáním nás přitahuje k sobě. Uvádí nás do nového světa svobody a štěstí. Mnohá pouta se starým světem a mnohé obavy nás dodnes vězní a brání nám žít svobodně a šťastně. Dovolme Kristu, aby nás osvobodil od tohoto starého světa! Naše víra v něho, který je přemožitelem všech našich obav a každé naší ubohosti, nám umožňuje vstoupit do nového světa, kde spravedlnost a pravda nejsou parodií, do světa vnitřní svobody a pokoje se sebou samými, s ostatními i s Bohem. Tento dar jsme dostali ve křtu!

„Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás při-

pravené od založení světa.“ (Mt 25,34) Přijmeme toto slovo požehnání, které bude Syn člověka adresovat v den soudu mužům a ženám, kteří v srdci svobodném a plném lásky k Pánu rozpoznali jeho přítomnost mezi svými nejponiženějšími bratry! Bratři a sestry, tento úryvek evangelia je opravdu slovem naděje, poněvadž Král vesmíru je nám docela nablízku jako služebník nejnepatrnějších a nejponiženějších. Co nejsrdečněji chci říci všem lidem, kteří trpí, nemocným, těm, kteří jsou postiženi AIDS či jinými chorobami, všem, na které společnost zapomněla: Neztrácejte odvalu! Ježíš se ztotožnil s maličkými a nemocnými, sdílel vaše utrpení a rozpoznává ve vás bratry a sestry, aby je osvobodil od každého zla a každého utrpení! Každý nemocný, každý chudý zasluhuje naši úctu a lásku, protože skrze něho nám Bůh ukazuje cestu k nebi.

[...]

V tento slavnostní den se společně radujeme z kralování Krista Krále na celé zemi. On odstraňuje všechno, co překáží smíření, spravedlnosti a pokoji. Víme, že pravá královská hodnost nespočívá v demonstraci moci, nýbrž v pokoře služby, nespočívá v utiskování slabých, nýbrž ve schopnosti chránit je a vést k životu v hojnosti (srov. Jan 10,10). Kristus kraluje z kříže a svými rozevřenými pažemi všechny národy země objímá a přitahuje k jednotě. Skrze kříž bourá zdi rozdělení, smiřuje jedny s druhými i s Otcem.

[...]

Jeho kralování může být ohroženo v našem srdci. Tady se Bůh setkává s naší svobodou. My - a jedině my - mu můžeme bránit, aby nad námi kraloval, a v důsledku toho ztěžovat jeho vládu nad rodinami, společnostmi a dějinami. Mnoho mužů a žen kvůli Kristu vítězně odporovalo pokušením světa, aby žili svoji víru věrně, někdy až k mučednictví. Drazí pastýři a věřící, buďte podle jejich příkladu soli a světlem Krista na africké půdě! Amen.

Přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně zkráceno)

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Přijď království tvé

Z pojednání „O modlitbě“ od kněze Origena († 254)

(Cap. 25: PG 11, 495-499)

Podle slov našeho Pána a Spasitele Boží království nepřichází tak, že by se dalo pozorovat, ani se nedá říci: Hle, tady je! Nebo: Tam je! Neboť Boží království je mezi námi.⁽¹⁾

Vždyť to slovo je blízko, téměř v našich ústech a v našem srdci.⁽²⁾ Proto je jasné, že každý, kdo se modlí za příchod Božího království, modlí se nepochybně za to Boží království, které má v sobě: aby v něm vzešlo, neslo plody a nabývalo dokonalosti. Neboť v každém svatém kraluje Bůh a každý svatý poslouchá Boží zákony, plné Ducha, a Bůh v něm přebývá jako v dobře spravované obci. Vždyť je při něm neustále Otec a spolu s Otcem kraluje v takové dokonalé duši Kristus podle slov Písma: *Přijde k němu a učiníme si u něho příbytek.*⁽³⁾

A budeme-li bez ustání postupovat, dojde Boží království, které je v nás, svého vrcholu tehdy, až se naplní, co řekl apoštol; že totiž Kristus, až se mu podrobí všich-

ni nepřátelé, odevzdá království Bohu a Otci, aby byl Bůh všechno ve všem⁽⁴⁾. Proto se neustále modleme, a vnitřně uschopnění přítomností Božího Slova, řikejme svému Otci, jenž je na nebesích: *Posvěť se jméno tvé, přijď království tvé.*⁽⁵⁾

O Božím království je ještě třeba uvědomit si toto: Jako nemá spravedlnost nic společného s nepravostí a jako se světlo nesnáší s temnotou a Kristus s Belialem,⁽⁶⁾ právě tak nemůže být Boží království pohromadě s královstvím hříchu.

Chceme-li proto, aby v nás kraloval Bůh, ať v našem smrtelném těle nevládne hřích⁽⁷⁾. Umrtvujme naopak své pozemské údy⁽⁸⁾ a přinášeje ovoce Ducha, aby se v nás Hospodin mohl procházet jako v duchovní rajské zahradě a aby v nás kraloval on sám se svým Kristem sedícím v nás po pravici Otcovy duchovní moci, o niž prosíme. Ať tu sedí, dokud se všichni jeho nepřátelé, kteří jsou v nás, nestanou podnoží

jeho nohou⁽⁹⁾ a dokud z nás nezmezí každá jiná vláda, síla a moc⁽¹⁰⁾.

Toto se může zajisté stát v každém z nás, a v každém z nás může být jako poslední nepřítel zničena smrt,⁽¹¹⁾ aby i v nás mohl Kristus říci: *Smrti, kdepak je tvůj bodec? Peklo, kdepak je tvé vítězství?*⁽¹²⁾ Nechť tedy již nyní to, co je v nás porušitelné, vezme na sebe svatost a neporušitelnost, a co je smrtelné, vezme na sebe Otcovu nesmrtelnost,⁽¹³⁾ neboť smrt již byla přemožena. Aby tak v nás kraloval Bůh a my již nyní měli účast na dobru nového zrození a vzkříšení z mrtvých.

(Denní modlitba církve, slavnost Ježíše Krista Krále, druhé čtení)

Poznámky:

- (1) Srov. Lk 17,20-21.
- (2) Srov. Řím 10,8; srov. Dt 30,14.
- (3) Jan 14,23.
- (4) 1 Kor 15,24,28.
- (5) Mt 6,9-10.
- (6) Srov. 2 Kor 6,14-15.
- (7) Srov. Řím 6,12.
- (8) Srov. Kol 3,5.
- (9) Srov. Ž 110,1.
- (10) Srov. 1 Kor 15,24.
- (11) Srov. 1 Kor 15,26.
- (12) Srov. 1 Kor 15,55; srov. Oz 13,14.
- (13) Srov. 1 Kor 15,53-54.

CHARITA POMÁHÁ OBĚTEM BOJŮ Z NÁHORNÍHO KARABACHU

Až 20 000 obyvatel Náhorního Karabachu muselo opustit své domovy kvůli probíhajícímu ozbrojenému konfliktu, který se rozhořel mezi Arménií a Ázerbájdžánem o nadvládu nad tímto územím. Charita Česká republika proto posílá na pomoc běžencům, kteří se uchýlili do Arménie, 5 000 eur (přes 130 000 Kč) ze svého krizového fondu. Peníze budou předány naší sesterské Charitě Arménie, která v oblasti poskytuje pomoc lidem v nouzi.

Arménská Charita poskytne zdravotním domácnostem vysídleným z Náhorního Karabachu jednorázovou peněžitou pomoc, aby si mohli opatřit základní potřeby. Rodiny obdrží od 50 do 100 000 arménských dramů, což odpovídá zhruba 2 375 až 4 750 Kč. Základní potraviny jsou k dis-

pozici na trzích v Jerevanu a dalších městech a hotovost také posílí místní ekonomiku. Charitní projekt chce pomoci 1 200 domácnostem, což je přibližně 4 800 jednotlivců.

Charita Arménie tak bude moci lépe pomoci s ubytováním a zajištěním základních životních potřeb vysídlených obyvatel. O část z nich se starají jejich příbuzní, zbytek je ubytován ve veřejných budovách, nepoužívaných domech a dalších obydlích.

„Ani v dnešní složité době nechceme zapomínat na základní principy solidarity s lidmi, kteří trpí, a cítíme nutnost pomáhat tam, kde naši pomoc potřebují,“ říká k daru ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. Krizový fond je tvořen příspěvky z Tříkrálové sbírky. K pomoci arménským kolegům vyzva-

la své členské organizace Caritas Internationalis.

Pomoci Charitě Arménie se rozhodla i Arcidiecézní charita Olomouc, jedna z osmi diecézních Charit sdružených v síti Charita Česká republika. K obětem konfliktu na Kavkaze putuje z Olomouce 6 000 amerických dolarů (téměř 140 000 Kč), které budou využity zejména na nákup zdravotnického materiálu.

Letitý etnicko-politický konflikt mezi Arménií a Ázerbájdžánem se letos v říjnu opět rozhořel s novou silou. Významně roste především počet uprchlíků z bojové zóny. Oficiální čísla uvádějí až 20 000 civilistů, převážně žen, dětí a starších obyvatel.

Zdroj: Charita ČR, 30. 10. 2020
(Redakčně upraveno)

DOPIS BISKUPA NUZÍKA ZDRAVOTNÍKŮM A POMÁHAJÍCÍM

Prinášíme dopis olomouckého pomocného biskupa Josefa Nuzíka, předsedy rady ČBK pro zdravotnictví, který je určen všem zdravotníkům a těm, kteří v současné situaci jakkoliv pomáhají:

Vážení lékaři, drazí zdravotníci, milí nemocniční kaplani a všichni, kteří pomáháte, na konci minulého roku se v Číně objevil virus COVID-19 a po několika měsících vstoupil tento nezvaný host bez zaklepání i do našich dveří. Od té doby se s ním potykáme, a protože jsme se ocitli v takové situaci poprvé, není divu, že tento střet provází hledání, omyly, pokusy o nápravu a neustále se měnící rozhodnutí. Každý krok vlády je v médiích i doma hojně komentován odborníky, samozvanými experty či laiky, nařízení zasahují do všech sfér života společnosti a jejich důsledky se projevují v soukromí i v zaměstnání.

Opatření vydaná v souvislosti s epidemií dopadají také na Vás, neboť máte rodiny, cestujete do práce, nakupujete, bavíte se, prostě žijete. Mnohým lidem se zdají restriktce příliš drastické a těžko splnitelné a jen s obtížemi či nechutí se jim podřizují. Jsou přesvědčeni, že je to

maximum, co vydrží. Vy naopak pomyslou hranici snesitelného dennodenně posouváte navzdory riziku, které je s tím spojeno. Zatímco my ostatní se hledíme kontaktů s těmi, kteří by pro nás mohli být zdrojem nákazy, chránit, Vy jdete při každé své službě tomuto nebezpečí vstříc. Zasloužíte uznání a obdiv nejen za to, jak v extrémně náročných podmínkách zvládáte svou profesi, ale také za to, jak jste se k této mimořádné výzvě postavili – jako ke svému poslání, nejen povinnosti.

Už řadu let žehnám houkající vozy záchranné služby, které mě mýjejí, slovy: „Ved, Bože, tohoto lékaře a celý tento záchranný proces, aby se dostalo pomoci tomu, kdo je v nebezpečí života.“ Rád bych vás, milí zdravotníci, ujistil, že obdobnou prosbu v tomto složitém období pronáším nejen já, ale mnoho kněží a řeholních sester i věřících, kteří se za Vás modlí: „Ať Vás Bůh zachovává ve zdraví duše i těla, pomáhá zvládat stres a překonávat únavu, abyste mohli pokračovat ve svém poslání a službě nemocným

a pomáhali jim v návratu ke svým blízkým a do svého prostředí.“

Na podzim vyhlášený nouzový stav spadá v církevním kalendáři do tzv. konce liturgického roku, kdy se každoročně v denní liturgii předčítají biblické texty o různých apokalyptických znameních, která budou předcházet konci světa a druhému příchodu Krista. Na těchto úryvcích mě vždy zaujme, jak Pán provede své věrné i tímto tak neobvyklým a dramatickým obdobím a všemi protivenstvími. Přejí nám všem, a modlím se za to, aby tomu tak bylo i v tento čas a v této situaci, kterou společně prožíváme.

Aby dle přání papeže Františka vyšel z této krize náš svět lepší, ne horší. Děkujeme Vám, drazí lékaři, zdravotníci a nemocniční kaplani, že k tomu napomáháte.

S požehnáním a se vzpomínkou v dení modlitbě

*† Josef Nuzík
předseda rady ČBK pro zdravotnictví
(Zdroj: TS ČBK)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

odevzdá své království Bohu a Otci a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, „dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám“. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. A až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem.

Evangelium - Mt 25,31-46

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne

král těm po své pravici: »Pojďte, poženání mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.« Spravedliví mu na to řeknou: »Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?« Král jim odpoví: »Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro

mne jste udělali.« Potom řekne i těm po levici: »Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a ne navštívili jste mě.« Tu mu na to řeknou také oni: »Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?« On jim odpoví: »Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.« A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

Žízním po tobě

„Hle, stojím u dveří a klepu...“ (Zj 3,20)

Je to pravda. Ve dne v noci stojím u dveří tvého srdce. I když mi ne-nasloucháš, dokonce i když o mně pochybuješ, já jsem tu. Čekám zde na nepatrný náznak tvé odpovědi, jen na tiché zašeptání, že mi dovoluješ vstoupit.

Chci, abys věděl, že *kdykoli mě pozveš, já přijdu* – vždycky, bez výjimky. Přijdu mlčky a nepozorovaně, ale s nekonečnou mocí a láskou, a přinesu s sebou mnoho darů svého Ducha. Přijdu se svým slitováním, s touhou odpustit ti, uzdravit tě a obdarovat tě láskou, která přesahuje všechno tvé chápání. Tato láska je v každém ohledu tak veliká jako láska, kterou jsem přijal od svého Otce („Jako Otec miluje mě, tak já miluji vás...“ – Jan 15,9). Přicházím s touhou potěšit tě, dát ti sílu, jíž tě pozvednu a obvážu všechny tvé rány. Přináším ti své světlo, které v tobě rozptýlí tmu a všechny pochybnosti. Přicházím se svou mocí, kterou tě ponesu se všemi tvými břemeny. Přicházím se svou milostí, abych se dotkl tvého srdce a proměnil tvůj život. A pokoj, který ti dávám, utiší tvoji duši.

Znám tě zcela a úplně. Vím o tobě všechno. Všechny vlasy na tvé hlavě mám spočítány. Nic ve tvém životě není pro mě bezvýznamné. Doprovázel jsem tě již roky a *stále jsem tě miloval* – i když jsi bloudil. Každý tvůj problém dobře znám. Vím o tvých potřebách a o tvých obavách. Ano, znám i všechny tvé hříchy. Ale znovu ti opakuji: Miluji tě – ne pro to, co máš, nebo pro to, cos udělal. Miluji tě kvůli tobě, kvůli tvé kráse a důstojnosti. Můj Otec ti ji dal, když tě stvořil podle svého obrazu. Na tuto důstojnost jsi často zapomínal. Tvou ji krásu zakalil hřích. Ale já tě miluji tak, jak jsi. Prolil jsem svou krev, abych tě získal nazpět. Stačí, když mě s vírou požádáš, a má milost se dotkne všeho, co v tvém životě potřebuje změnit. Dám ti sílu osvobodit se od hříchu a veškeré jeho ničivé moci.

Vím, co je nyní v tvém srdci – znám tvoji osamělost a všechna tvá zranění – odmítnutí, odsouzení, ponižování. Já jsem to všechno nesl již před tebou. A nesl jsem to kvůli tobě. A ty nyní můžeš mít podíl na mé síle a vítězství. A zvláště vím, že potřebuješ lásku – *vím, jak žízníš po tom, aby*

tě někdo miloval a nosil v srdci. A přitom jak často jsi žíznil zbytečně, když jsi hledal tuto lásku sobecky, když ses snažil zaplnit svou vnitřní prázdnotu prožíváním požitků – s výsledkem ještě větší prázdnoty hříchu. Žízníš po lásce? „Každý, kdo žízní, ať přijde ke mně...“ (Jan 7,37) Já tě uspokojím a naplním. Toužíš, aby tě někdo s něžností opatroval? Já nad tebou bdím víc, než si dokážeš představit – až tak, že jsem pro tebe zemřel na kříži.

Žízním po tobě. Ano, to jsou vlastně jediná správná slova, jimiž mohu popsat svou lásku k tobě: ŽÍZNÍM PO TOBĚ. Žízním

po tom, abych tě mohl milovat, abys ty miloval mě – takovou máš pro mě cenu. ŽÍZNÍM PO TOBĚ. Přijď ke mně, a já ti naplním srdce a uzdravím tvé rány. Učiním z tebe nové stvoření a daruji ti pokoj, i ve všech tvých trápeních. ŽÍZNÍM PO TOBĚ. Nikdy nesmíš pochybovat o mém milosrdenství, o tom, že tě přijímám, o mé touze odpouštět, o mé toužebnosti žehnat ti a prožívat svůj život v tobě. ŽÍZNÍM PO TOBĚ. Jestliže máš pocit, že jsi v očích světa bezvýznamný, to vůbec nevadí. Pro mě není v celém světě nikdo důležitější než ty. ŽÍZNÍM PO TOBĚ. *Otevři mi, přijď ke mně, žízní po mně*, dej mi svůj život – a já ti dokážu, jak jsi pro mé Srdce důležitý.

Což nechápeš, že můj Otec má již dokonalejší plán, jak změnit tvůj život právě od tohoto okamžiku? Důvěřuj mi. Pros mě každý den, abych vstoupil a převzal starost o tvůj život – a já to udělám. Slibuji ti před svým otcem v nebi, že *budu v tvém životě konat zázraky*. Proč bych to dělal? Protože po tobě žízním. Jediné, co od tebe žádám, je, *aby ses mi úplně svěřil*. Všechno ostatní udělám já.

Už nyní vidím místo, které můj Otec připravil pro tebe v mém království. Uvědom si, že jsi v tomto životě poutník na cestě domů. Hřích tě nikdy nemůže uspokojit ani ti dát pokoj, který hledáš. Všechno, co jsi hledal mimo mě, jenom zvětšilo tvoji prázdnotu. Nedrž se už dále věci tohoto života. A hlavně *neutíkej ode mě, když padneš*. Bez odkladu přijď ke mně. Když mi dáš své hříchy, dáš mi radost z toho, že jsem tvůj Spasitel. *Neexistuje nic, co bych nemohl odpustit a uzdravit*. Tak přijď teď hned a zbav svou duši břemen.

Nezáleží na tom, jak daleko ses vzdálil. Nevadí, kolikrát jsi na mě zapomněl, ani kolik křížů bys měl v tomto životě nést. Jedno ti chci stále připomínat a to nikdy nezměním: ŽÍZNÍM PO TOBĚ – tak, jak jsi. Nemusíš se měnit, abys mohl věřit v moji lásku, protože právě tvoje víra v mou lásku tě změní. Budeš na mě zapomínat. *Ale já tě hledám každým okamžikem celý den* – stojím u dveří tvého srdce a klepu. Je ti zatěžko tomu uvěřit? Tak se podívej na kříž, dívej se na mé Srdce probodnuté pro tebe. Nechápeš můj kříž? Pak znovu naslouchej sloům, která jsem ti řekl. Ona ti poví, proč jsem pro tebe tolik vytrpěl: „ŽÍZNÍM...“ (Jan 19,28) Po celý tvůj život jsem čekal na tvou lásku – nikdy jsem nepřestal usilovat, abych tě mohl milovat a být od tebe milován. Ty jsi na své cestě za štěstím usiloval o mnoho jiných věcí. Proč se nepokusíš otevřít své srdce pro mě, právě teď a víc, než jsi to učinil kdykoli předtím.

Kdykoli otevřeš dveře svého srdce, kdykoli přistoupíš dostatečně blízko, budeš slyšet znovu a znovu, jak říkám ne čistě lidskými slovy, ale v duchu: „Nevadí, co jsi učinil, miluji tě kvůli tobě. Přijď ke mně se svou bídou a svými hříchy, se svými problémy a potřebami a s celou svou touhou po lásce. Stojím u dveří tvého srdce a klepu... Otevři mi, protože ŽÍZNÍM PO TOBĚ...“

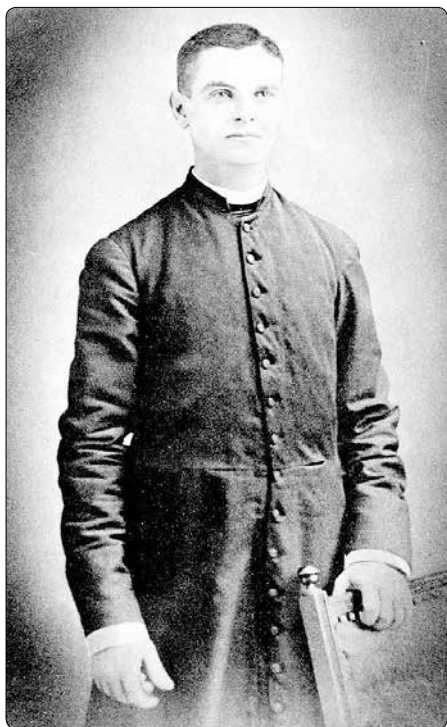
* * *

„Ježíš je Bůh, a proto jeho láska, jeho žizeň je nekonečná. On, Stvořitel celého světa, posílá o lásku svého tvora. Žízní po naší lásce... Ozývá se slovo »žízním« v našich duších?“

Sv. Matka Tereza z Kalkaty
(Zdroj: www.mcfathers.org/i-thirst.html)

Blahoslavený Michael McGivney - kněz, který zemřel při pandemii

Vkatedrále sv. Josefa v Hartfordu, hlavním městě státu Connecticut, dne 31. října 2020 Kolumbovi rytíři slavili beatifikaci svého zakladatele, P. Michaela McGivneyho (1852-1890). Podle Mons. Williama E. Loriho, vrchního kaplana tohoto největšího laického sdružení na světě, které dnes čítá dva miliony členů, McGivney téměř celé jedno století před II. vatikánským koncilem rozpoznal, že laici mohou sloužit církvi i bližnímu zcela novým způsobem.

Blahoslavený Michael McGivney

Mons. Lori je vrchním kaplanem Kolumbových rytířů a arcibiskupem Baltimoru, kde otec McGivney přijal kněžské svěcení v roce 1877. Předcházelo mu poměrné krušné dětství v rodině přistěhovalců, která se řadila k dělnické třídě. Po předčasné otcově smrti musel jak Michael, tak jeho bratři pracovat, což značně ztížilo jeho cestu ke kněžství. Závěrečné roky své formace nicméně absolvoval v nejstarším severoamerickém semináři Panny Marie v Baltimoru. Poté byl vyslán do farnosti Matky Boží v New Ha-

ven, která sice měla moderní kostel, ale také obrovský peněžní dluh a churavého faráře. McGivney se tedy prakticky ujal řízení farnosti a díky svým vlohám - snadnému navazování přátelství, přirozenému vůdcovství, zálibě ve sportu a hrách - se mu podařilo vtáhnout farníky do okruhu své pastorační lásky. Kázal tak, že se dotýkal jejich myslí, srdcí i duší a v čase převládajících protikatolických nálad přinášel víru i mimo kostelní zdi.

Vždy věnoval výjimečnou péči chudým, zajištění vdov a sirotků, což jistě souvisí s jeho vlastní rodinnou zkušeností chlapce, který brzy ztratil otce. Nikoli náhodou byl tedy silně vnímavý k tomu, co se děje v rodině, když zemře její živitel. Z toho důvodu v suterénu mariánského kostela v New Porto založil bratrskou organizaci Kolumbových rytířů, spočívající na principech milosrdné lásky, jednoty a bratrství, která měla manželům a otcům napomáhat v prožívání víry a vzájemné podpoře v této úloze. Zároveň založil pojišťovací společnost, která se ujímala pozůstalých v případě úmrtí hlavy rodiny. Nová organizace se zprvu setkávala s nepochopením a musela překonávat mnohé těžkosti, ale díky McGivneyově cílevědomosti a též svatosti kněžství se brzy začala šířit i za hranicemi města New Haven.

P. Michael McGivney zemřel v mladém věku osmatřiceti let, když působil v obci Thomaston (stále ve státě Connecticut), již se nevyhnula pandemie tzv. ruské chřipky, která na přelomu 80. a 90. let 19. století zabila milion lidí. V čase pandemie neúnavně a velkoryse sloužil lidem bez ohledu na vlastní zdraví, tak jako to ostatně dělal po celý svůj kněžský život. Jeho odkaz bratrské lásky dnes nadále pěstuje organizace Kolumbových rytířů, kterou již od založení - díky McGivneyově intuici - vede laik, v současnosti Carl Anderson. Právě toto docenění laiků je dalším významným dědictvím nového blahoslaveného.

Carl Anderson řekl, že beatifikace otce Michaela McGivneyho bude velkým poselstvím na obranu života. V rozhovoru

pro Vatikánský rozhlas poukázal na zvláštní souvislosti zázraku, který otevřel cestu k McGivneyově blahořečení.

Zázrak požadovaný k završení beatifikačního procesu se udál v americké rodině. Otec Michael McGivney, sám nejstarší ze třinácti sourozenců, vyprosil u Boha uzdravení nejmladšího ze třinácti dětí manželů Schachleových. Dnes pětiletý Mikey má Downův syndrom. Před narozením však lékaři objevili jiná vážná onemocnění, neslučitelná se životem. Hovoří Carl Anderson:

„U chlapce diagnostikovali nemoci, které vylučovaly šance na přežití. Jeho stav byl natolik vážný, že lékaři řekli rodičům v podstatě toto: »Bud' přistoupíte na potrat, nebo budete čekat na narození mrtvého dítěte.« Byla to však velmi silná katolická rodina, patřící ke Kolumbovým rytířům. Prohlásili, že interrupci nechťejí. Vydali se na pout Kolumbových rytířů do Fatimy, kde se mnoho lidí modlilo za uzdravení dítěte. Čtyři dny po návratu z pouti byla provedena nová vyšetření a ukázalo se, že dítěti již nehrozí žádné nebezpečí. Downův syndrom byl u chlapce objeven už dříve a rodiče teh-

Blahoslavený Michael McGivney

dy řekli: »Pokud nám Bůh chce dát takový dar, přijímáme ho. Bude důležitým členem rodiny pro nás i ostatní děti. Bude to pro ně důležité svědectví.« Downův syndrom tedy přijali, ale modlili se za to, aby bylo dítětko uzdraveno z jiných nemocí. A to se stalo. Jejich syn nedávno dovršil pět let. Je to zdravý a dynamický chlapec, který po otci McGivneyovi dostal jméno Michael. Tento příběh je tedy silným poselstvím na podporu života. Ukazuje, jak důležité je přijímat všechny lidi, včetně těch, kteří mají různá postižení.“

Druhým stále aktuálním rysem zakladatelovy postavy je důraz, jaký kladl na vzájemné posilování ve víře. Katoličtí migranti v jeho době, tedy v 2. polovině 19. století, opouštěli víru nebo měli tendenci uzavírat se ve vlastních ghettech. Otec McGivney chtěl posílit bratrství mezi nimi – a proto založil Kolombovy rytíře. Carl Anderson pokračuje:

„Když dnes pohlížíme na to, co se děje v Americe, snadno zapomeneme, že za života otce McGivneyho byla Amerika misijním územím. Proto měl otec McGivney silně misijní přístup ke své farnosti. Založil Kolombovy rytíře, protože ho znepokojovalo, jak často katolíci opouštějí svou víru a přidávají se k různým tajným spolkům, které měly ve Spojených státech často antikatolický nádech. Bolelo ho, že se rodiny rozpadají, když zemře otec a živitel, a děti jsou odkázány k životu v bídě. P. McGivney si přál, aby jeho farníci a rodiny v jeho farnosti byli ve víře silní. Současná krize ve Spojených státech a v dalších zemích způsobila, že mnoho kostelů zůstalo uzavřených, veřejné mše byly buď úplně zrušeny, nebo drasticky omezeny, zmenšily se počty lidí přicházejících na bohoslužby. Až budou restriktce odvolány, bude zapotřebí přivést věřící zpátky do kostela. K tomu však nedojde automaticky. Potřebujeme obnovit naše farnosti. Myšlenka misijního rázu farnosti, evangelizace věřících a jejich angažování, s níž přišel otec McGivney, je tedy dnes velmi aktuální. Potřebujeme totiž svědectví a nasazení katolických laiků. Církev má tedy štěstí, že právě v této chvíli dostává tohoto blahoslaveného jako vzor hodný následování.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html

(Redakčně upraveno)

Modlitba Eliáše

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

pro všechny věřící lidi, kteří zakoušejí pokušení a utrpení, ale nikdy nepřijdou o ideál, pro který se narodili.

Modlitba je mizou, která jeho život nepřetržitě sytí. Proto je jednou z osobností, jež jsou nejdražší mnišské tradici, takže někteří jej vybrali za duchovního otce života zasvěceného Bohu. Eliáš je Boží muž, který se postavil na obranu prvenství Nejvyššího. A přece je i on nucen vyrovnávat se s vlastními slabostmi. Těžko říci, které zkušenosti pro něho byly užitečnější: zda vítězství nad falešnými proroky na hoře Karmel (srov. 1 Král 18,20–40), anebo krušná chvíle, v níž konstatuje, že „není lepší než jeho otcové“ (srov. 1 Král 19,4). V modlitbě se duši je pocit vlastní slabosti cennější než euforie, v níž se zdá, že život je vítězná jízda prodchnutá úspěchy. V modlitbě je tomu vždycky tak. Někdy vnímáme povznesení a nadšení, jindy žal a vyprahlost. Modlitba spočívá v tom, že se necháme přitahovat Bohem a snášíme také úder y nezdarů a pokušení. Tato skutečnost se vyskytuje u mnoha jiných biblických povolání, také v Novém zákoně, pomysleme například na svatého Petra a svatého Pavla. I jejich život byl takový, obsahoval nadšené i krušné chvíle.

Eliáš je mužem kontemplace a zároveň činu, zajímá se o dění své doby, dovede se postavit králi a královně poté, co zabili Nábota, aby se zmocnili jeho vinnice (srov. 1 Král 21,1–24). Potřebujeme věřící, horlivé křesťany, kteří před vládnoucími představiteli jednají odvážně, aby jako Eliáš řekli: „Toto není dovoleno! Toto je vražda.“ Potřebujeme Eliášova ducha. On nám ukazuje, že v životě toho, kdo se modlí, nemůže existovat dichotomie: stojí před Pánem a jde vstříc bratřím, ke kterým jej Pán posílá. Modlit se neznamená zavřít se s Pánem a líčit si duši. Nikoli, to není modlitba, ale fikce. Modlit se znamená konfrontovat se s Bohem a nechat se poslat k službě bratřím. Prubířským kamenem modlitby je konkrétní láska k bližnímu. A naopak: věřící ve světě jednají až poté, co se ztišili a pomodlili, jinak je jejich čin-

nost impulzivní, nerozlišená a bezcílná. Věřící, kteří se dopouštějí nespravedlností, se předtím nemodlili k Pánu, aby rozpoznali, co mají dělat.

Bible dává vytušit, že také Eliášova víra doznala pokroku: také on v modlitbě rostl a byl třiben. Boží tvář se mu cestou rozjasňovala, což dosáhlo svého vrcholu v onom ojedinelém prožitku, kdy se na jedné hoře Bůh Eliášovi zjevuje (srov. 1 Král 19,9–13). Zjevuje se nikoli v prudkém víchru, v zemětřesení či šlehačím ohni, nýbrž v „šumu jemného vánku“ (v. 12). Lépe tuto zkušenost překládá výraz „sotva postřehnutelný zvuk ticha“. Tímto skromným znamením se Bůh sdílí Eliášovi, který byl v té chvíli prorokem na útěku a postrádal pokoj. Bůh jde vstříc tomuto zmoženému člověku, který měl dojem, že na všech frontách selhal, a tímto laskavým vánkem vrací do jeho srdce klid a pokoj.

Toto je Eliášův životní příběh, ale patrně je napsán pro nás všechny. Někdy večer můžeme mít dojem, že jsme zbyteční a osamocení. A tehdy přichází modlitba a klepe na bránu našeho srdce. Cíp Eliášova pláště můžeme chytit všichni, jako dostal polovinu jeho učedník Elizeus. I kdybychom v něčem pochybili anebo měli pocit ohrožení či strachu, vrátíme-li se před Boha v modlitbě, vrátí se nám jako zázrakem také klid a pokoj. Tomu nás učí příklad Eliáše.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatíkán

(Redakčně upraveno)

Pondělí 23. 11. 2020

6:05 Pro vita mundi: Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) **6:45** Naše milosrdná Paní, Matka kubánskému lidu **7:20** Přejeme si... (103. díl): S Petrem Baranem **8:45** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec – Bukovské vrchy **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Moudrost mnichů: Rodinné hádky [P] **9:30** Outdoor Films se Zdeňkem Gařkem (69. díl): Kavkaz **10:55** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **13:20** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frydruku **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Pomoc, která se točí **15:00** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě **16:00** V souvislostech **16:20** František Derfler u stolu [P] **17:10** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné [L] **17:30** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **17:40** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl) **19:35** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby: Ateliér užité modlitby [L] **21:15** ARTBITR- Kulturní magazín (99. díl) [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Made in Ružomberok [P] **22:50** Pěšák Boží **23:35** Kulatý stůl: Víra v karanténě **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 24. 11. 2020

6:05 G. Rossini: Petite Messe Solennelle: Podzimní festival duchovní hudby 2020 **7:45** Noční univerzita: Sociální děloha a sociální porod (1. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Svoboda [P] **9:35** V souvislostech **10:00** Poletuchy: Na skok do Valtic **10:45** Filipínské rugby – hra o život **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** Obnova objektu Libušín po požáru **15:35** Cesta k andělům (74. díl): Radim Ucháč – prezident Hnutí pro život ČR **16:30** Mše svatá za nenarozené děti: bazilika sv. Petra a Pavla na Vyšehradě [L] **17:45** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec – Brdy **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **18:20** Divadélko Bubáček (23. díl): Pohádka o výletě na hrad **18:40** Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní **19:05** Radost – Sestra Lucia **19:15** Moudrost mnichů: Svoboda **19:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [P] **20:50** Terra Santa News: 18. 11. 2020 **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Slezská lilie 2020: Deset let Slezské lilie, 1. část **23:35** Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme **0:30** Cvrlikání (81. díl): Ponk **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 25. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 11. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – O vnitřní svobodě **7:20** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **8:25** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chřiby **8:40** Moudrost mnichů: Samostatnost [P] **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Opavská inspirace **10:35** Cenakolo: svědectví o lásce, milosrdenství a přátelství **11:15** Chceme se vrátit domů **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **13:10** Kouzlo strun **13:25** Výběh z vystoupení kapel na Drive Stage:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Colours 2017 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Mezi pražci (91. díl): Listopad 2020 **15:20** Krajčárka Mária Hnidková **15:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 11. 2020 **16:00** Ateliér užité modlitby: Ateliér užité modlitby **17:05** Fatima: Poselství Rusku **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **18:55** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak Urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **19:10** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **19:15** Moudrost mnichů: Samostatnost **19:30** Terra Santa News: 25. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Neboj se doplnit aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucím **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: Sociální děloha a sociální porod (2. díl) [P] **22:50** Generální audience papeže Františka **23:15** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **23:45** Biblická studna **0:45** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 26. 11. 2020

6:05 Putování Modrou planetou: Venezuela **6:45** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **7:40** Terra Santa News: 25. 11. 2020 **8:05** Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Autorita otce [P] **9:30** Kulatý stůl: Víra v karanténě **11:05** Vít Pieš, umělecký řezbář **11:20** Likvidace lepy **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Čičmanské tajemství [P] **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (67. díl): S arcipátem Prokopem Siostrzonkem **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 11. 2020 **16:20** Krajčárka Mária Hnidková **16:35** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec – Bukovské vrchy **16:45** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **17:00** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní [P] **17:30** Moudrost mnichů: Autorita otce **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **18:55** Hermie a přítel v nouzi **19:05** Ovečky v karanténě [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... mladé naděje jazzové hudby [L] **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (74. díl): Se Zdeňkem Jančaříkem **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Benedikt XVI., S úctou k pravdě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů

Pátek 27. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2020 **6:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (159. díl): Tanec a čas – o životním díle Františka Bonuše **7:50** Nebojte se... **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Moudrost mnichů: Ideál matky [P] **9:30** Hřiňovský kostelík na Islandu **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (99. díl) **10:15** Ateliér užité modlitby: Ateliér užité modlitby **11:15** 50 let Boží milosti **11:35** Živě

s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Kambodža pohledem zblízka **13:15** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl) **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Čtyvero ročních dob: Antonio Vivaldi **15:40** Neboj se doplnit aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucím **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2020 **16:20** Buon giorno s Františkem **17:05** Nebojte se! CSM 2017 **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **18:55** Hermie soutěží **19:05** Na křídlech andělů **19:30** Moudrost mnichů: Ideál matky **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Listopad 2020 [L] **21:45** Za obzorem **22:20** Jak potkávat svět (78. díl): Ohlédnutí ze střechy v pořadu Jiřího Pavlíci **0:00** Až na pokraj: Církev papeže Františka **0:50** Historie sklárství v Karloinc **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 28. 11. 2020

6:05 Krajčárka Mária Hnidková **6:20** Kmochův Kolín: Gloria **7:20** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné **7:40** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **8:00** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko **8:05** Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní **8:30** Hermie a Stanley na táboře **9:05** Ovečky v karanténě **9:35** GOODwillBOY IV. (9. díl) **10:20** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11:15** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **11:25** Zpravodajské Noeviny: 26. 11. 2020 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Buon giorno s Františkem **14:55** Štětcem a píšťalou **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 3. díl **16:00** Bratia – Bratři: MFF Myjava 2018 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Pět holek v tuk-tuku [P] **21:40** Kdo chce být milován? **23:10** Made in Ružomberok **23:55** Za obzorem **0:25** Mwebare kwija – Klinika v buši **0:40** Za obzorem **1:10** Varhany pro svatou Zdislavu **1:25** Za obzorem **1:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 29. 11. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **7:20** Dobrá firma **7:45** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... mladé naděje jazzové hudby **9:00** Etiopie: Z každého kmene **9:30** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **9:55** Santiago Gapp **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (99. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Pět holek v tuk-tuku **15:35** Noční univerzita: Sociální děloha a sociální porod (2. díl) **16:15** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi **16:30** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **17:00** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **17:25** Ovečky v karanténě **17:50** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum **19:50** Přejeme si... **20:05** Svatá Františka Římská **20:45** Má vlast: Týnský chrám [P] **22:10** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou **23:35** Buon giorno s Františkem **0:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 23. 11. o 19:00 hod.: Ruženec svetla

Záznam modlitby s obrazmi jesennej prírody.

Utorok 24. 11. o 20:45 hod.: vKontexte

(Juraj Vittek: Rozpor medzi ľudskými právami a kresťanstvom)

Dne 10. decembra 1948 bola schválená Všeobecná deklarácia ľudských práv. Po dvoch svetových vojnách to bola alternatíva na peklo totalit 20. storočia, ktoré priniesli obrovské zlo. Po 70 rokoch od deklarácie však táto kultúra ľudských práv prináša nemálo pochybností a nejasností. Na Slovensku je v ostatnom čase módou poukazovať na to, že Cirkev by sa mala otvoriť modernému chápaniu ľudských práv. V diskusiách na túto tému šikovne uniká najdôležitejšia otázka. Čo sú to vlastne ľudské práva, aké majú zdôvodnenie, aký je ich základ? Je rozpor medzi kresťanstvom a ľudskými právami?

Streda 25. 11. o 18:30 hod.: Svätá omša

Priamy prenos z konkatedrály sv. Mikuláša v Prešove.

Štvrtok 26. 11. o 21:35 hod.:

Poltónklub (Sima Martausová)

Kedysi nenápadné dievča z Považskej Bystrice, ktoré v roku 2009 vyhralo súťaž Gospel talent. Dnes hviezda prvej veľkosti, avšak bez hviezdnych manierov. Jej úprimné pesničkárske výpovede chytajú ľudí za srdce a oslovujú ľudí všetkých generácií.

Piatok 27. 11. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätý František z Assisi (film)

Mladý muž, syn zo zámožnej rodiny, sa stratí v prírodnej rezervácii. Keď sa po týždňoch zrazu objaví, tvrdí, že sa zachránil vďaka zázračnej pomoci svätého Františka z Assisi. Otec je presvedčený, že sa zbláznil, a chce ho umiestniť do sanatória. A preto mu musí dokázať, že sa zázrak skutočne stal...

Sobota 28. 11. o 20:30 hod.:

Zakázaný Boh (film)

August 1936. Začína sa španielska občianska vojna. V seminári v Barbastri (Huesca) podstúpi 51 seminaristov mučenícku smrť pre svoju vieru.

Nedeľa 29. 11. o 8:45 hod.: GU100

Ďalšia časť novej detskej relácie o barančekovi Gustovi, ktorý sa zo Stovečkova prekopol rovno do Televízie LUX.

Liturgická čtení

Nedeľa 22. 11. – slavnosť Ježiše

Krista Krále

1. čt.: Ez 34,11–12.15–17

Ž 23(22),1–2a.2b–3.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: 1 Kor 15,20–26.28

Ev.: Mt 25,31–46

Pondělí 23. 11. – nezávazná

památka sv. Klementa I. nebo

sv. Kolumbána (v královéhradecké diecézi: slavnosť sv. Klementa I.)

1. čt.: Zj 14,1–3.4b–5

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

Ev.: Lk 21,1–4

Úterý 24. 11. – památka

sv. Ondřeje Dung–Laca a druhů

1. čt.: Zj 14,14–20

Ž 96(95),10.11–12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Lk 21,5–11

Středa 25. 11. – nezávazná

památka sv. Kateřiny

Alexandrijské

1. čt.: Zj 15,1–4

Ž 98(97),1.2–3ab.7–8.9

Odp.: Zj 15,3b (*Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane, Bože vševládny!*)

Ev.: Lk 21,12–19

Čtvrtek 26. 11. – ferie

1. čt.: Zj 18,1–2.21–23; 19,1–3.9a

Ž 100(99),2.3.4.5

Odp.: Zj 19,9a (*Blaze těm, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině.*)

Ev.: Lk 21,20–28

Pátek 27. 11. – ferie

1. čt.: Zj 20,1–4.11–21,2

Ž 84(83),3.4.5–6a+8a

Odp.: Zj 21,3b (*Hle, Boží stan mezi lidmi!*)

Ev.: Lk 21,29–33

Sobota 28. 11. – nezávazná

sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Zj 22,1–7

Ž 95(94),1–2.3–5.6–7

Odp.: 1 Kor 16,22b + Zj 22,20c (*Maran atha! Přijď, Pane Ježíši!*)

Ev.: Lk 21,34–36

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. LISTOPADU 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 11.		PO 23. 11.		ÚT 24. 11.		ST 25. 11.		ČT 26. 11.		PÁ 27. 11.		SO 28. 11.	
Antifona	730	824	934	1045	1692	1907	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883
Žalm	786	884	783	881	786	884	784	883	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	730	825	738	833	1693	1907	738	833	738	833	738	833	1666	1883
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	731	826	938	1049	1693	1908	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	731	826	939	1050	1694	1908	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886
Prosby	732	826	939	1050	1694	1908	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	732	827	1597	1808	1695	1810	970	1810	986	1102	1002	1120	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	733	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
	SO 21. 11.													
Hymnus	727	821	727	821	740	835	1698	1913	740	835	740	835	740	835
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	947	1060	1701	1916	979	1094	995	1112	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	948	1060	1701	1916	979	1094	995	1112	1011	1129
Prosby	729	824	737	832	948	1060	1702	1917	979	1095	995	1112	1011	1129
Záv. modlitba	732	827	732	827	1597	1808	1695	1810	980	1810	996	1113	1012	1130
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

PRŮVODCE LITURGICKÝM ROKEM

OD ADVENTU DO ADVENTU • KŘESŤANSKÉ PUTOVÁNÍ ROKEM
Napsal Jan Kotas • Ilustrace a redakce textu Martina Špinková

Jaro, léto podzim, zima – střídají se rok co rok. Jak prožíváme různá období roku? Prožíváme je všichni stejně? Jak je prožívají křesťané? Co je to liturgický rok, kdy začíná a kdy končí? Co znamená advent? Jak dlouho trvá postní doba a jaký má smysl? Proč jsou Velikonoce každý rok jindy? Na tyto a mnohé další otázky srozumitelným jazykem a s využitím krásných a výstižných ilustrací odpovídá tato knížka. Odhaluje původ a smysl křesťanských svátků a ukazuje, jak je slavíme v rodině a společně s celou církví. Vydejme se tedy společně na cestu. Objevíme pestrost liturgického roku, jak ho prožívá už dlouhá staletí katolická církev.

Karmelitánské nakladatelství
Vydání druhé, v KNA první • Váz., 149x195 mm, křídový papír, 64 stran, 199 Kč

PRO DĚTI - PŘÍPRAVA NA VÁNOCE

MARIIN MALÝ OSLÍK
Gunhild Sehlin • Převyprávěla s. Marie Pištěková OP • Ilustrace s. M. Česlava Talafantová OP

Vánoční povídka pro nejmenší děti. Je to příběh zprvu trochu domyšlivého oslíka, kterého koupil Josef, aby pomáhal Marii. Oslík se postupně proměňuje v poslušného a oddaného pomocníka. Děj vrcholí narozením Ježíše, Spasitele světa, v chudé stáji. Text knihy je doprovázen mno-

ha barevnými obrázky, které působí velmi živě a jedinečným způsobem dokreslují atmosféru příběhu.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Váz., 205x205 mm, křídový papír, 78 stran, 148 Kč

ADVENT A VÁNOCE • SAMOLEPKY - OMALOVÁNKY - HRY - MODLITBY

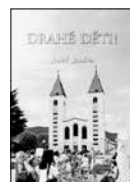
Ilustrovala Sejung Kimová • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Chcete strávit krásný advent a Vánoce? Hledání rozdílů, omalovánky, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování hry! To všechno tvoří 20 zábavných úkolů pro děti od 3 do 6 let.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 195x240 mm, 24 stran, 149 Kč

PRO VĚTŠÍ DĚTI I DOSPĚLÉ

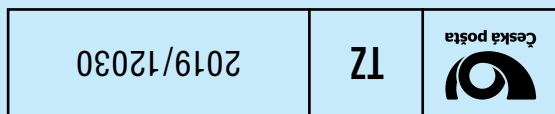

DRAHÉ DĚTI!
Josef Janšta

Podivuhodný příběh ze života o tom, co se děje v jednom malém městečku v Evropě a co tam prožil sám autor. Je napsaný pro větší děti, ale i pro dospělé, protože svět dětí a dospělých se prolíná. Na tom místě mohou najít pomoc děti, které ztěžka usinají, protože nevědí kvůli nesvárům, kde budou usinat zítra. Na tom místě dochází k obrácením a uzdravením. Přesto je mnozí míjejí, protože o něm nevědí anebo nevěří, že se zde mohou dít tak velké věci. Bůh jistě působí vždy a všude, ale jsou místa zvláštním způsobem požehnaná, zvláště když odtud stále znovu zaznívá: „Drahé děti!“ Kdo zná, ví... Kdo nezná – pro toho bude lépe, když se s tímto místem seznámí při četbě této knížky.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 104 stran + 14 stran barevné obrazové přílohy, 129 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.